

LEFRÉN, JOHAN PETER

Åminnelse-tal öfver framlidne
ordföranden i kongl. krigs-hof-rätten ...
Carl Pont. Gahn af Colquhoun; då dess
sköldemärke krossades vid griften, af
... Johan Pehr Lefrén; den 19 maj 1825.
Stockholm, 1

(Scheutz
1825

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

GAHN, C.P.

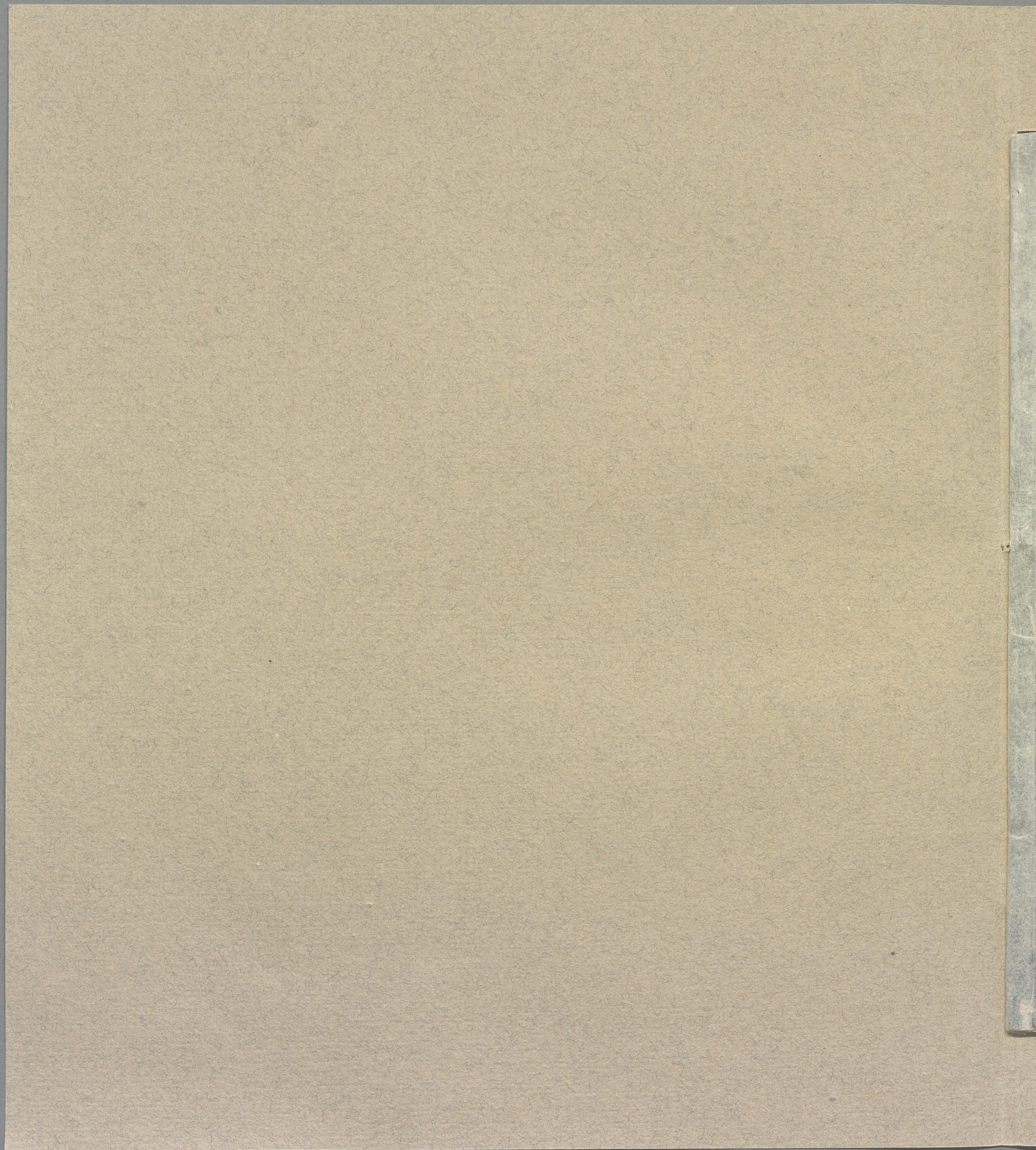
ETA

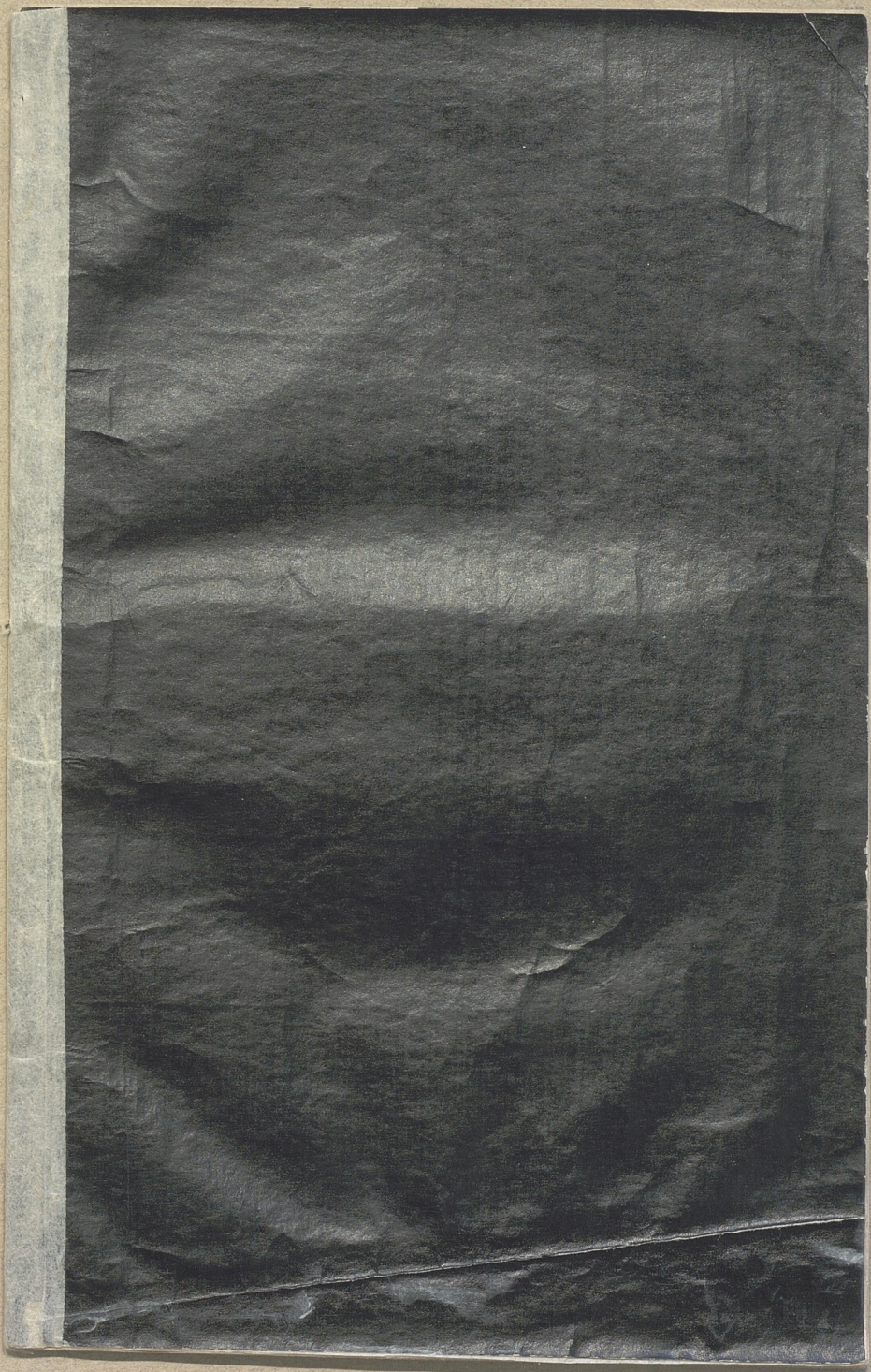
Progr

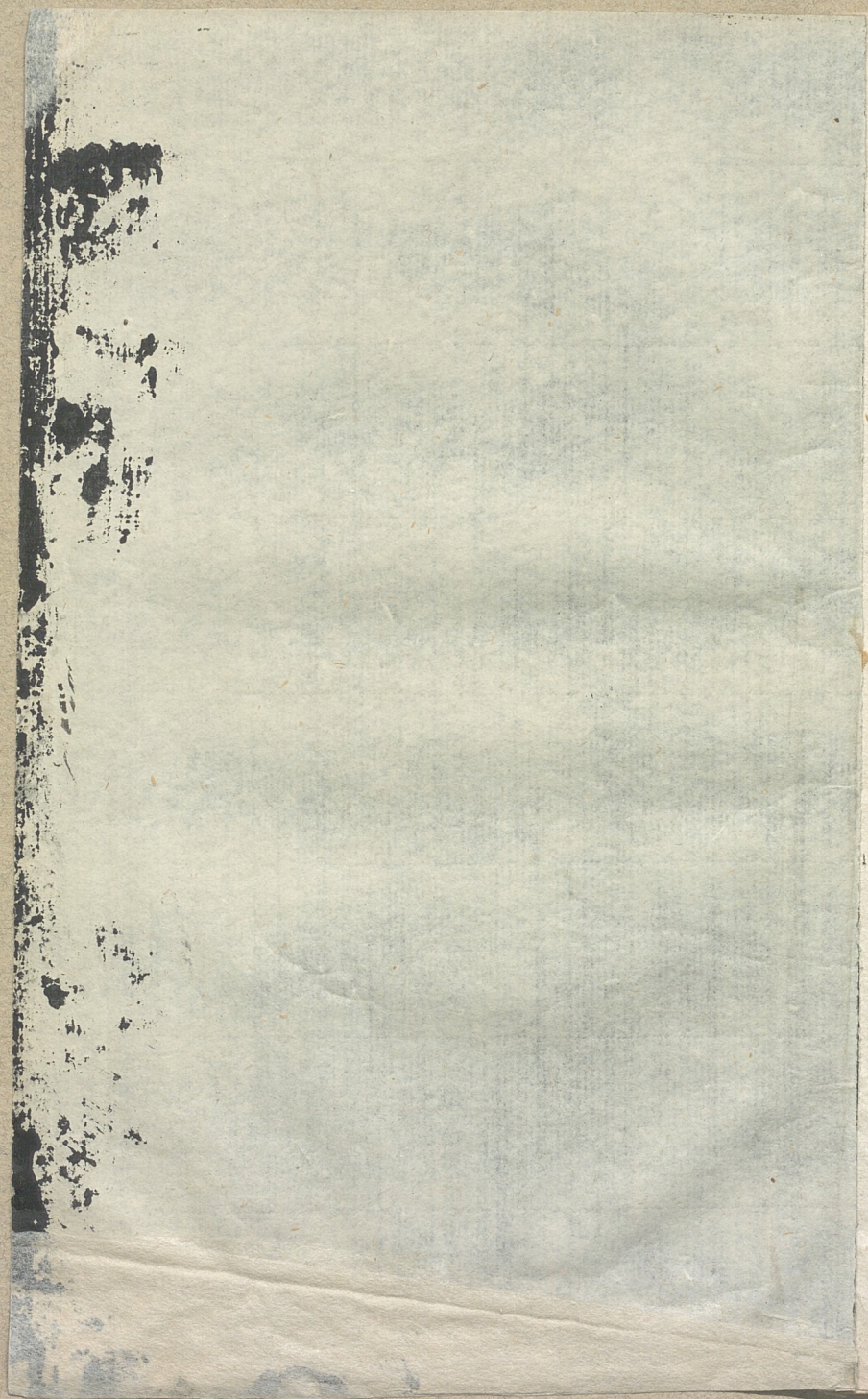
50.

(Pyr)

1700-1829

Ex. A

Biogge.
Sv.

(P. M.)

1700-1839

Åminnelse-Tal

ÖFVER FRAMLIDNE

ORDFÖRANDEN I KONGL. KRIGS-HOF-RÄTTEN,

GENERAL-MAJOREN,

KOMMENDÖREN

AF

KONGL. SVÄRDS-ORDEN MED STORA KORSET,

Wälborne

H^R CARL PONT. GAHN

AF COLQUHOUN;

DÅ DESS SKÖLDEMÄRKE KROSSADES VID GRIFTEN,

AF

GUVERNÖREN FÖR KRIGS-AKADEMIEN, ÖFVERSTEN OCH RID-

DAREN AF KONGL. SVÄRDS-ORDEN,

JOHAN PEHR LEFRÉN;

den 19 Maj 1825.

STOCKHOLM, 1825.

GEORG SCHEUTZ.

Amminicse-Tab

ORDONANZ DER KÖNIGLICHEN
GENERAL-REGIERUNG
KÖNIGLICHEN
KÖNIGLICHEN GENERAL-REGIERUNG

HERRN CARL PONT. CANN

in
General-Regierung für
den 19. Juli 1822

STOCKHOLM, 1822

GENE SCHULTZ

Alla medborgare ledsagas ej till det gemensamma hvilorummet med samma yttre ärebetygelser, men alla, som vandrat på dygdens väg, äro säkra att, vid målet, en oskrymtad gärd af tacksamhet för det ädla de tänkt, det goda de verkat, skall tolkas af någon sörjande vän.

Urgammal landsed bjuder, att, vid dens grift som inom sitt land innehaft ett af de högre rummen, der pligterne äro flere och ansvaret större, tolkas bör: hvem den bortgångne är, hvad han i samhället varit, och hvad han i samhället uträttat.

Den rättskaffens man, om hvilken vi nu tillsluta griften, åt hvilken vi nu helga saknadens tårar, var i lifstiden: KONUNGENS HÖGT-BETRODDE MAN, ORDFÖRANDEN I KONGL. MAJITS KRIGS-HOF-RÄTT, GENERAL-MAJOREN, KOMMENDÖREN MED STORA KORSET AF KONGL. SVÄRDS-ORDEN, WÄLBORNE HERR CARL PONTUS GAHN AF COLQUHOUN, som, i 9:de dagen af denna månad, skördades vid början af sitt 67:de år, djupt sörjd af en efterlemnad Maka, med hvilken han i snart ett fjerdedels århundrade varit förenad, samt af talrika släktingar och vänner; ty hvem kände honom, utan att älska honom?

Han härstammade från en gammal Skottsk, sedan 1000:de år känd, ätt, fortplantad till Sverige under Konung Johan III:s Regerings tid; med General-Majoren Gahn af Colquhoun inträdd bland Sveriges Ridderskap 1809, och med honom utslocknad inom Sveriges Riddarhus.

Han föddes i Dalarne 1759; njöt uppfostran vid Rikets äldsta högskola; inträdde tidigt bland fäderneslandets försvarare; gick med sin Konungs tillstånd, 19 år gammal, i Fransk krigstjenst; bivistade 3:ne fälttåg mot Engelsmännen, belägringarne af Port-Mahon och Gibraltar, samt ett sjötåg; reste i sitt 26:te år till Holland, och bivistade, såsom Volontär i detta lands armé, kriget mot Österrike; begaf sig efter fredsslutet till Preussiska Arméen, samt öfvervar dess krigsrörelser i Schlesien. Under sitt 29:de, 30:de och 31:sta år deltog han i fäderneslandets krig mot Ryssland, 1788, 1789 och 1790, såsom 1:sta Major vid Savolax Regemente; från sitt 35:te till 39:de år var han Vice Guvernör för Krigsakademien; i sitt 49:de deltog han i kriget mot Norrige 1808, såsom Öfverste; i sitt 55:te, andra gången i kriget mot samma land 1814, såsom General-Major; blef 1820 Kommendör af Svärds-Orden; 1823 Brigad-General; samma år Kommendör af

Svärds-Orden med stora korset; samt 1824
Ordförande i Rikets Krigs-Hof-Rätt.

Vi se honom tidigt söka tillfällen att, i främmande länder, vinna den erfarenhet i sitt yrke som under freden hemma ej kunde förvärfvas. Vi se honom sedan i sin mannaålder deltaga i ett ärofullt krig mot Rikets fiender och derunder, icke sällan lemnad till sin egen omtänksamhet och rådighet, i 9 allvarsamma träffningar verksamt bidraga till Svenska vapnens ära och fosterlandets försvar.

Efter återvunnen fred finna vi honom bland den Ungdom fäderneslandet uppfostrat till sitt framtida värn, sysselsatt att i de ungas hjertan nedlägga samma varma kärlek för fosterjorden af hvilken han sjelf lågar, uppmuntra till arbetsamhet, vänja vid ordning, och till eftersyn tolka forntida Svenskars bedrifter. Han hade nyss lemnat ynglingarnes krets, då den som nu svagt tolkar hans förtjenster der inträdde, för att blifva

vittne till den saknad hans bortgång kvar-
lemnad, följden af den tillgifvenhet och vörd-
nad med hvilken han varit omfattad.

Under påföljande tio år finna vi honom,
inom sin födelsebygd, sysselsatt att vårda
och dana de krigare med hvilka händelsen
ville, att Han, i det 1808 utbrytande kriget
mot Dannemark, skulle dela det svåraste öde
som kan träffa en rättskaffens krigsman: fän-
genskapens. Djupt smärtande skulle det va-
ra för en man af heder och förtjenst, att se
sin i förra krig förvärfvade ära förminskad,
men äfven olyckan förstod han bära med
värdighet; blott hans närmaste vänner hörde
någon gång honom klaga öfver det oblida
ödet, som utsett honom till offer för de
osammanhängande planer, hvilka utmärka det-
ta krig. Det åligger efterverlden att döma
med rättvisa, att icke tillräkna den lydande
de olyckor, som nödvändigt måste blifva
följder af befallningens natur.

I kriget 1814 uppträder Han ånyo på samma krigstheater, förande befälet i Werm-land, der en särskildt Corps var samlad under Hans ledning. Brinnande, som alltid, af begär att gagna, samt mäktigt fattad af den kraftkänsla, som likt en elektrisk stråle genomströmmade hvarje Svensk krigares bröst vid ljuden: *Uppbrott! Kron-Prinsen är redan i marche med hufvudarméen!* beräkna- de han mindre sina vapenbröders antal än deras mod, inträngde djerft bland nordens skyhöga fjällar, för att, enligt sin bestäm- melse, förleda fienden, att högt uppskatta hans ringa styrka och sålunda förmås att i dessa trakter qvarhålla en betydande del af sina stridskrafter. Han uppnådde sitt ändamål: ryktet om den hotande faran samlade kring honom en betydlig fiendtlig magt, an- förd af en lika skicklig som tapper man; ögonblicken voro dyrbara, slöjan som hittills doldt anförarens afsigt var genomträngd, och vi se honom derföre återvända, modigt ba-

nande sig väg genom de fiendtliga trupper, som redan hunnit framtränga till de punkter, genom hvilka återtåget måste ledas.

Sådana äro hufvuddragen af den bortgångnes krigsbana; hurudant var hans personliga lynne? — hans inre väsende?

Vi hafva här midt ibland oss ojäfviga vittnen. Vittnen som delat hans första steg på ärans bana i *främmande land*; vittnen som kunna intyga hans förhållande, både såsom lydande och befallande, i krigen mot *fosterlandets fiender*; vittnen som nära kände hans tänke- och handlings-sätt såsom *Folksrepresentant*, som *Domare* och som *enskilt man*.

J alle som känt honom! Jag vädjar till eder rättvisa, vid hans här inneslutne stoft. Du som i blomman af hans ynglinga-år, stridande vid hans sida och delande hans faror och hans ära, sett honom inför ett

främmande folkslags skärpta blickar, rista äfven *sitt* namn bland de Nordiska hjeltars, som från Hedentima stå tecknade med blodiga Runor i Söderländarens häfder; Du har sett huru han, likt forntidens Nordmannasöner, lekte med de uppsökte farorne; huru han, för sitt bepröfvade mod, flyttades till den afdelning inom de tappres krets som till belöning erhålla rättigheten att gå främst i farorne; huru hans lefvande kärlek för sanning och rätt, hans allvarliga, inom ynglinga-brösten slutne, mannsinne tillvunno honom vapenbröders högaktning och kärlek, de största bevis på sann förtjenst, emedan de utdelas frivilligt.

En, djup vördnad bjudande, man med friska Lagrar, från olika åldrar, virade kring den silfrade hjessan, sade en gång om den afidne: att äran hade från ungdomen slagit ständläger i dess bröst; att ifrån detta bröst, den sanna krigarens och medborgsmannens

anda meddelade sig till dem som lydde under dess befäl; att tapperhet och insigter, undergifvenhet för krigslagarne, ett aldrig hvilande verksamhetsbegär, och en aldrig kallnad kärlek till Konung och Fädernesland, voro de utmärkande dragen af dess manna-ålder.

Vi nalkas den tidpunkt då han framställer sig för vår granskning, såsom mognad man; måne vi då finna honom jäfvande de röster, som ärofullt skildrat hans ålders vår och sommar? Nej; men äfven här inskränker tillfället oss att blott betrakta taflans grunddrag.

Han var i egenskap af Befälhafvare långt aflägsnad från det småsinne, som, af falsk blygsel, eller blindt sjelfförtroende, skyr att inhemta andras råd; Han öfverlade gerna och med allvar med dem han trodde äga rätt till förtroende; men han bestämde sig *sjelf*; ordnade omtänksamt sina medel; och

gick sedan med gladt lynne till utförandet, förlitande sig på eget och vapenbröders mod och ihärdighet. Det var en verklig glädje att till honom öfverföra en högre Befälhafvares befallningar, ty han skiljde alltid person ifrån sak, och mötte den ankommande med välvilja och förtroende; i hans ögon lyste begäret att klart uppfatta befallningen, och han kände sig aldrig sårad öfver välvilliga anmärkningar, han afsåg i allt blott det allmännas fördel, för hvilket han alltid var färdig att uppoffra sig.

Med öppet hjerta erkände han och belönade deras förtjenst, som i viktiga ögonblick troget bistått honom; som helig pligt ansåg han att sjelf bära följderna af underlydandes möjliga misstag; hela hans själ råkade i uppror då han tänkte sig en Befälhafvare, som på underhafvande hvälfver egna felsteg; Han lifvades ända till *tårar* då någon med rättvisa berömde andras förtjenster; men

han harmades ända till *vrede*, då förtjensten förnärmades, eller den lastfulle smickrades.

Dessa tänkesätt, som aldrig skola upphöra att vara kännetecken på den rätta ärans vän, medförde han äfven till de rum der medborgare samlas att öfverlägga om Statens angelägenheter. Han framträdde aldrig som offentlig talare, men hans röst var alltid på rättvisans och billighetens sida. Han bemödade sig ej att leda andras öfvertygelse, men rådfrågades ofta. Mer än en gång har han hejdat sina vänners brusande ifver, utan att afkyla den; eldad af en ren och upplyst kärlek till borgerlig frihet, böjde han aldrig sin öfvertygelse för ögonblickets inflytelser; men han bar en ädel afsky för all obillighet, allt kitsligt klander, alla personliga anfall, samt uppflammade om satsar yrkades som, enligt hans åsigt, förnärmade Svenska namnets anseende, eller tillkännagåfvo frånvaron af den lugna värdighet

han fordrade att hvarje folks-ombud borde iagttaga, för att ej falla till en låg smickrare, antingen inför magten eller menigheten.

En man med sådana grundsatser kunde ej sakna förtroende och kärlek. *Konungen* anförtrorde den *bepöfvade*, ansvarsfulla kall: sednast det, att vara Krigsmaktens öfverdomare, prydande den aktade medborgaren, den trogne tjenaren, med utmärkelsens tecken.

Hans talrika Slägt, den han omfattade med sann välvilja, hyste för honom den uppriktigaste tillgifvenhet, samt ansåg honom som sin prydnad.

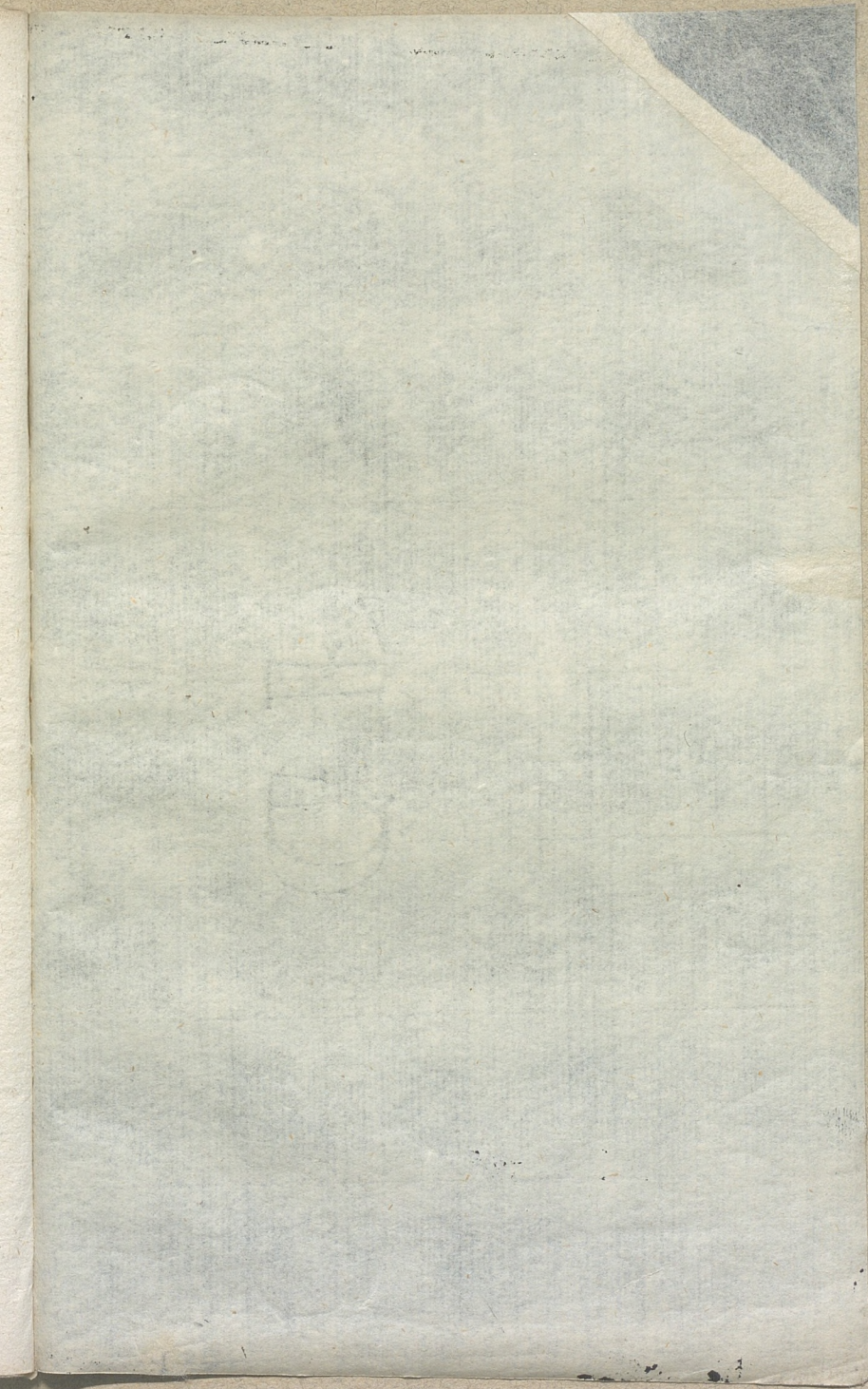
Han var *Vänsäll* och *Vänfast*, den öppna själen är samtidig med alla åldrar. — Döden bröt oväntadt den ädla länken ur kedjan, rummet i den förtroliga kretsen skall stå tomt — men det gifves en makt som är starkare än döden: *Minnets* och *hoppets på Evigheten*. —

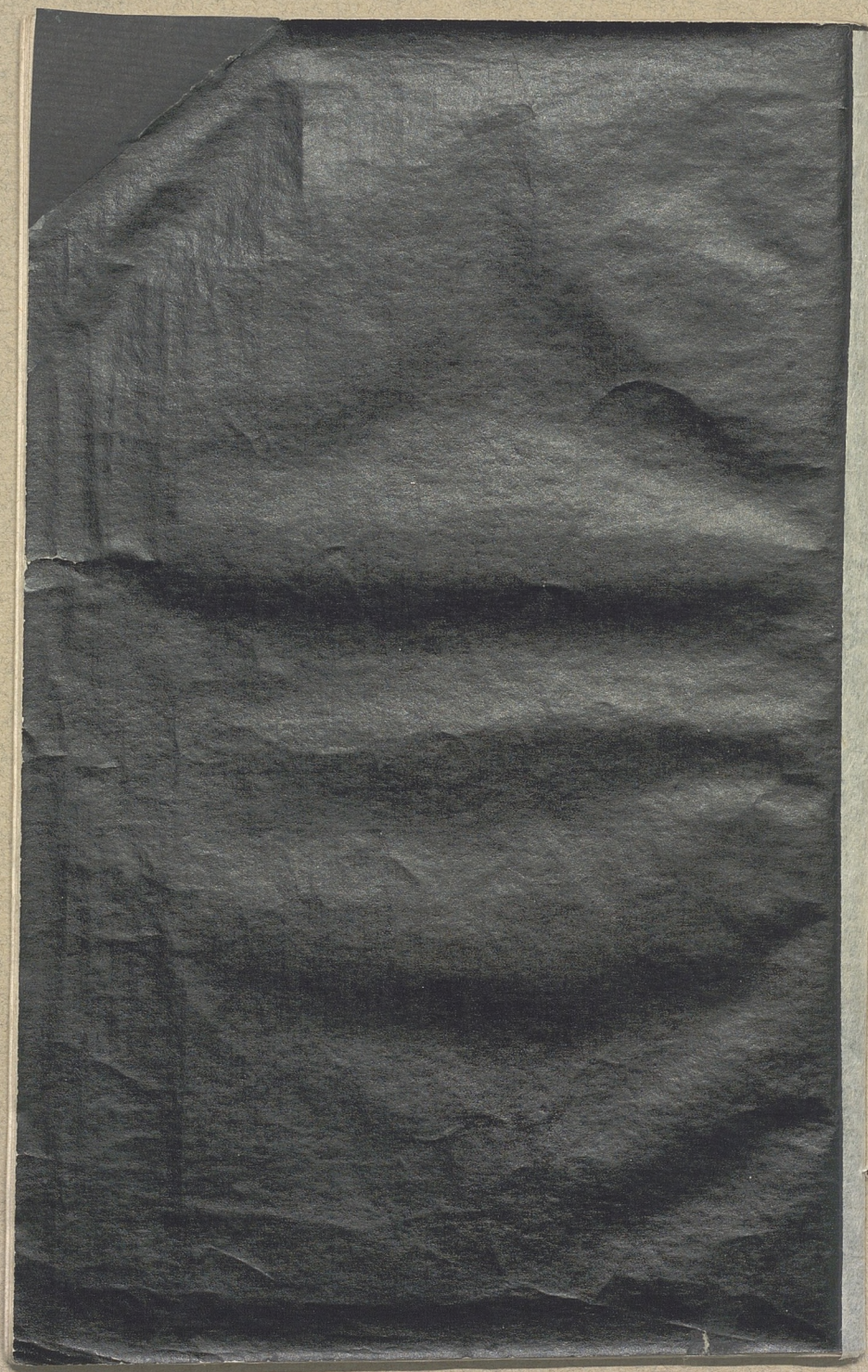
Afskedets stund är inne; den sorgliga,
den sista; *Bortgångne Svenske Riddersman!*
Du har djupt känt och troget följt betydelsen af den Riddare-Ed du svurit *Konung* och *Fosterjord*; Du har i hvarje ögonblick varit beredd, att försvara *dem* med uppoffringen af ditt lif; Du har älskat *Dygden*, hatat *lasten*, och hållit obefläckad den förvärfda Svenska Sköld som nu krossas öfver Ditt stof.

17

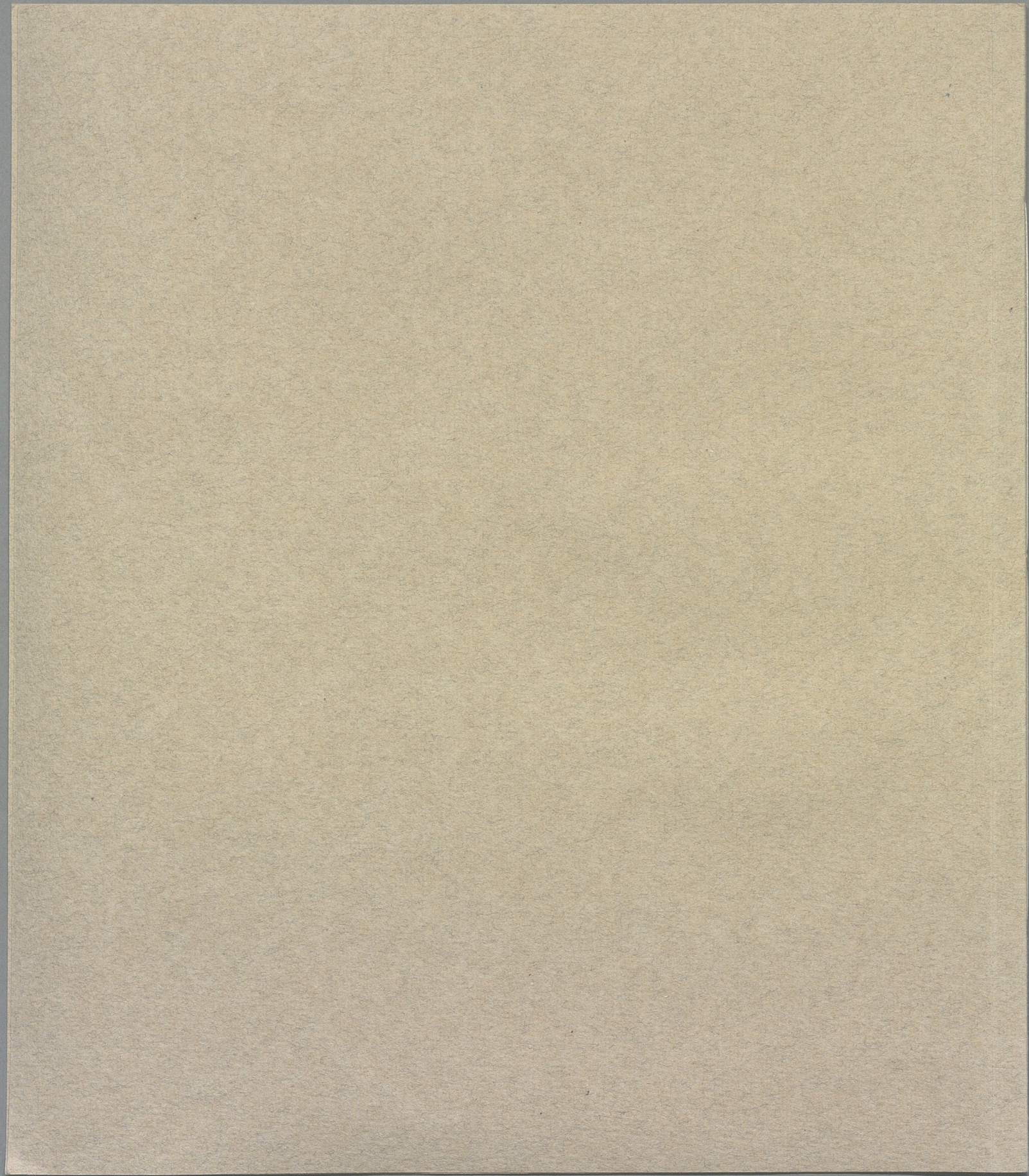
Älskade stund för minnet den svärige
den sista i kyrkans Guds riddarskap
Du har älskat land och troget följt befall
Du är den älskade-Ed du varit kunnig
och värdig Du har i kyrkan ägnat
vår försök, att försvare dem med ägnat
ingen av ditt lif: Du har älskat kyrkan
föret kasten, och hållit oballackad den lif-
värda Svenska Stöld som nu krossat öfver

Ditt stoff

www.books2ebooks.eu